

vezilo

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

Komuniste je čutiti povsod

Na zboru komunistov Beti v juniju je bila podana ocena političnih, samoupravnih in gospodarskih razmer za obdobje od 10. februarja do 31. maja 1975. Poročali so vsi sekretarji iz TOZD in DSSS, na zboru pa so bili prisotni tudi predstavniki občinskih forumov. Priznati moramo, da so bila poročila se-

stavljena, kot še nikoli doslej in če povzamemo iz njih glavne misli, bi jih lahko strnili v ugotovitve, da je bilo v tem času veliko storjenega ter da so se komunisti angažirali domala na vseh področjih. Od februarškega sestanka sem, ko je bilo ugotovljeno, da komunisti niso bili v preteklosti kdove kako delov-

ni in na katerem so sprejeli sklepe in stališča, se je slika spremenila.

Komunisti v Beti so v tem obdobju rešili marsikateri medsebojni nesporazum, v nekaterih TOZD so na novo organizirali vodstva, delo pa naslonili na zdrave in nezdaharske temelje. Na zboru pa ni bilo slišati le pozitivnih ugotovitev, ampak so komunisti trezno ošvrknili stvari, ki še ne stojte tako, kot je bilo začrtano oziroma dogovorjeno.

Na zboru je bilo veliko povedanega o kadrovske politiki, o reševanju zgočih stanovanjskih vprašanj, o delu samoupravnih organov, o varčevanju, o informiranju, o družbeno-političnih organizacijah in njihovem delu v tovarni. Pa še o tem in onem. Razprava na zboru je bila živa in vsi so si bili enotni v ugotovitvi, da je treba začrtano in začeto pot nadaljevati, da se morajo komunisti v Beti bolj posvetiti proizvodno tehnološkimi problemom.

Omembe vredno iz tega razdobja je tudi to, da je dobilo 9. maja članske izkaznice devet novih članov ZK. V tej smeri bo treba narediti več, kajti mladi, ki niso člani ZK, premalo vedo o tej organizaciji in največkrat je prav to vzrok, da se ne vključujejo. Ako smo posvetili več pozornosti delu in njihovemu samoupravnemu izobraževanju, bi morala osnovna organizacija poskrbeti za svojo popularizacijo preko dela, a tudi morda s pomočjo seminarjev, razgovorov.

Tovariš Jože Mozetič, sekretar občinskega komiteja ZK Metlika, je izrazil zadovoljstvo ob večji angažiranosti komunistov v Beti, pohval pa ni manjkalo tudi na medobčinskem svetu ZK v Novem mestu. Vsekakor pa izrečene pohvale ne smejo uspavalno delovati na članstvo ZK v Beti.

T. G.

Velikokrat takole po sestankih slišim: „Gledati moramo predvsem na navadne delavce. Ti imajo najmanjše osebne dohodke.“ Ne mislim govoriti o denarju, ampak me tokrat bolj zanima, kdo so to „navadni delavci“, saj ne morem odgnati misli, da imamo potemtakem tudi nenavadne delavce, super delavce in morda celo ljudi, ki se ne prištevajo med delavce ali pa jih delavci nimajo za svoje. Tudi se mi zdi, da označba „navaden delavec“ nosi s seboj nekaj negativnega v smislu zmanjševanja vrednosti, da je torej „navaden delavec“ izhodišče, najnižja točka, ki ji po pomenu in plačilu slede bolj spoštovane in bolj plačane funkcije. Izraz „navaden delavec“ pa mi zveni že nekoliko poniževalno, žaljivo, po mojem je ostanek preživelih odnosov in naše miselnosti, ki pa še živi.

Navaden delavec

Tudi me moti, ko slišim: „To smo dolžni storiti zaradi delavcev. Delavcem moramo dati več pravic.“ In tako dalje. Zato se sprašujem, kdo so ljudje, ki so dolžni to in ono storiti delavcem ali zaradi delavcev. Potrebujemo torej delavski razred svoje zagovornike, vzgojitelje? Menda nismo v otroškem vrtcu?

Za uho, dušo in srce so boleči prav tako nazivi: višji, nižji ali pa nadrejeni, podrejeni. Navsezadnje smo vsi delavci, ki stremimo k lepšemu danes in boljšemu jutri. Čemu bi se potem trapili z visokostjo ali podrejenostjo? Imamo enake pravice in kar je tudi važno: enake dolžnosti. In iz opravljenega dela izhaja naš obstoj, naše spoštovanje, naši odnosi, ki pa naj ne bi bili hlapčevski. Hlapčevstvo pa se razrase le v tolikšni meri, kolikor sami dovolimo.

T. G.

Siti lačnega ne razume, tudi če je bil sam nedavno lačen. Tako so rekli naši očetje in še vedno je tako.

Za nedavno akcijo uvedbe krajevnega samoprispevka bi lahko dejali tudi, da je bila neke vrste preizkusni kamen naše solidarnosti. Kot že tolikokrat prej so naši delavci in občani uspešno opravili ta izpit, saj je kar 79 odstotkov vseh občanov glasovalo za to, da tudi v prihodnje hitreje korakamo iz zaostalosti.

Solidarnost na izpitu

Žal so na tem izpitu padli mnogi, ki imajo polna usta solidarnosti, kadar upajo na pomoč.

Ko smo analizirali odsotnost na zadnjem referendumu za uvedbo krajevnega samoprispevka, smo bili nemale presenečeni, da se referendumu ni udeležilo lepo število tistih, ki imajo dobre službe, solidna družbena stanovanja in vse, kar sodi k nadpoprečnemu osebnemu in družbenemu standardu. Glasno je treba povedati tudi to, da niso pripravljene pomagati svojemu bližnjemu celo tisti, ki so nedavno dobili stanovanja iz solidarnostnega sklada.

Vseh, ki so v BETI zaposleni in imajo družbena stanovanja, pa se referendumu niso udeležili, je okoli dvajset. Družbeno-političnim organizacijam, še zlasti sindikatu pripravljamo, da si ta spisek ogledajo; dobijo ga na občinskem svetu zveze sindikatov.

To sicer ne pomeni, da so vsi, ki imajo družbena stanovanja, pa niso glasovali za samoprispevek, zaposleni v tovarni BETI, vendar izostanki

niso tako številni. To pa je povod, da smo se odločili seznaniti delavce tovarne BETI, da vsi, ki so bili v preteklosti deležni vaše solidarnosti, tega ne zaslužijo.

Tudi za osnovne organizacije zveze komunistov bi bilo poučno analizirati odsotnost na glasovanju za samoprispevek, morda bi laže ocenjevali nekatere druge postopke svojih članov.

Vsem pa, ki menijo, da krajevni samoprispevek in podobne solidarnostne akcije niso njihova stvar, priporočamo, da ponovno pogledajo tudi tisto stran, kjer so napisane dolžnosti člana naše socialistične družbe.

MAKS KOLEZNIK

Dopustovanje je vražja reč. Človek razpusti živce, pošlje možgane na pašo in se vda nepopisnemu lenarjenju, misleč da se bo tako najbolje odpočil. Če smo na morju, se po cele dneve cmarimo na soncu, se zvečer odpravimo kegljat, vmes se ga pa nekajkrat nalezemo, da bi rekli mački botra. To so človekovi ventili, skozi katere se cedi celoletna napetost živcev, stalno tekanje in pehanje. Med dopustom se radi zavlečemo stran od znanih obrazov, ker se jih preko leta dovolj nasitimo. Slišal sem govoriti delavce: „Da bi šel v Sečo? Mi še na pamet ne pride! Še na dopustu bom gledal iste ksihte. Kaj še!“

In ne gredo v naš dom, kjer pa je prav prijetno in prijazno in mirno, le kje kakšen otrok beži pa tranzistorški sprejemnik si naravna kdo malo bolj glasno, kot si to lahko privoščiti v bloku, doma. Do morja pa tudi ni

Dopust

tako presneto daleč, da se ne bi tjakaj odrekli peš, če že fička ali kakšne druge škatle ne premoremo. Najbrže smo že malce preveč razvajeni, toda verjemite mi, da za štirideset dinarjev dnevno (to je pension za naš dom) vas drugje niti gledati ne bi hoteli, kaj šele, da bi vam dali dobro jesti in da bi za vami pospravljali zmečkane in umazane rjuhe.

Potem nekateri ostanejo doma, se popoldne namakajo v Kolpi v dobri veri, da niso zagonili v vražjo mater toliko denarja kot tisti, ki jim buta v usta slana voda in jih ob obali slačijo iz kože nenasitni gostilničarji, turistični delavci in drugi, od turizma živeči individuumi. Spet drugi izkoristijo dopust ob nujnem delu pri gradnji bajte, da se potem vsi izmognani vrnejo na delo in nato pričnejo dopust v pisarni ali kje za strojem.

Različna so naša dopustniška pota! Ampak nenazadnje so dnevi dopusta namenjeni aktivnemu odmoru; v tem času naj bi si pridobil človek energije za delo, ki ga čaka do drugega dopusta, ne pa da se po letovanju privlečemo na delovno mesto kot pretepeni cukki, jezni nase in na ves svet. Sodelovanje z mrkimi ljudmi ni stvar, zavoljo katere bi človek skakal od navdušenja v zrak. T. G.

Pri dogovarjanju kasnijo

Pod besedo dogovarjati se, si predstavljam dva enakovredna partnerja, ki po skupnem predudarku odločita, kaj bosta skupno storila v bodočnosti oziroma, kako bosta najpametneje skupno porazdelila denar, ki ga prispevata oba ali samo eden od njiju. Če pa se hočeta dva pametno in pošteno dogovoriti, morata o stvari, o kateri se dogovarjata, enako vedeti. Med njima mora vladati zaupanje in poštena igra.

Imam občutek, da je šlo letošnje dogovarjanje o splošni porabi v občini Metlika mimo tistih, ki prispevajo denar za takšno porabo, torej mimo delavcev. Tisti, ki so bili za takšno dogovarjanje zadolženi, so obšli neposredne proizvajalce zaradi časovne stiske, ki je nastala zavoljo nejasnosti okrog stopnje prispevkov od bruto osebnih dohodkov. Roki za izvedbo vsega, kar spremlja tako dogovarjanje, so bili letos podobni prednapetemu betonu, zadevo pa je bilo treba „dokrajčiti“ do tega in tega v mesecu. Vse je bilo narejeno v naglici. Vsi se zavedamo, da brez šolstva, otroškega, socialnega in zdravniškega varstva ne moremo biti, ni pa ta nujnost tudi vzrok, da delavci ne bi imeli priložnosti povedati svoje besede, se seznaniti s programi teh interesnih skupnosti, z njihovimi težavami, načrti in potrebami!

Odločitve smo velikokrat primorani sprejemati na hitro in včasih tudi pod morečim „pritiskom“. Mislim na pritisk, ki je vse bolj pogost:

Če tega ne sprejmemo, bomo izgubili to in to, bomo nazadovali, ne bomo mogli izpeljati tega in tega, ne bomo dobili takšnih ali drugačnih sredstev. In tako dalje. Res pa je tudi, da se včasih valjajo nekateri materiali po predalih najrazličnejših pisarn in odgovorni v zadnjem hipu sprevidijo, da je zadnji rok dati gradivo v razpravo in končno v potrditev.

Časa za trezen premislek je tako zelo malo, neposredni proizvajalci pa dobe nehote občutek, da gre za izsiljevanje sklepov in končno se porodi tudi misel, ki jo je vse pogosteje slišati med delavci: le kaj naj razpravljamo, ko pa je že vse prej določeno. To je občutek pritisnjenosti ob zid, ki ima za posledico molk in končno nezanimanje in negodovanje, a tudi občutek nepotrebnosti. Marsikaj običi v predalu zaradi obilice gradiva.

Nek občinski funkcionar mi je povedal, da prebira gradivo za nazaj, ker navsezadnje ne more sproti brati in reševati količine prispele pošte. Že tako da je preveč časa v pisarni, kot sicer zahteva narava njegovega dela.

Gotovo je nekaj: v bodoče se bomo morali pogovarjati o splošni porabi veliko prej kot smo se letos. Če pogledamo na kole-

dar, vidimo, da smo zakoračili v drugo polovico julija. Pred nami so dopusti. Spočiti bi morali takoj planirati za leto 1976. Le tako bodo naši dogovori resnično potekali po samoupravni poti. Tako je tudi prav: tisti, ki ustvarja sredstva, naj z njimi tudi razpolaga. Vsakršna drugačna odločitev bi bila tuja naši ureditvi in bi jo le-ta izpljunila.

TONI GASPERIČ

Medsebojni odnosi

V naši delovni organizaciji, v njenih osmih TOZD in v DSSS, združuje svoje delo približno 1450 delavcev. Največje število teh so domačini, ni pa majhno število tistih, ki so doma iz sosednje oz. drugih republik. Tako imamo v podjetju pripadnike skoraj vseh naših narodov in narodnosti. Med nami vlada harmonija, bratstvo in enotnost, kar moramo še v naprej negovati, saj ne smemo pozabiti, da smo bratstvo in enotnost plačali z ogromnimi žrtvami.

Človeški medsebojni odnosi, urejeni in skladni, so najlepša vizija humanističnega in socialističnega pogleda na svet. To je teorija. Žal pa večkrat ni vse tako. Stvar človeških odnosov je v resnici izrazita funkcija človeške in družbene zavesti. Kjer jo srečamo, najdemo sproščene, zadovoljnega in bogatega človeka – delavca. Medtem ko človeški odnosi življenje gradijo, ga nečloveški podirajo.

Delo v temeljni organizaciji združenega dela oz. v delovni skupnosti skupnih služb ni samo vsakodnevno fizično in umsko delo v tovarni ali v administraciji, temveč tudi in predvsem delo, ki pomeni dobre ali manj dobre medsebojne odnose. Je usklajevanje delovnega procesa in nadgradnja človeka. Namreč, delavec – samoupravljalec ni avtomat, temveč ustvarjalec in kovač boljšega jutri.

Industrijska psihologija nas uči, da so medsebojni odnosi v delovnih skupnostih zelo pomemben dejavnik v proizvodnji. Vzdušje v delovni organizaciji ustvarjamo mi, delavci – samoupravljalci in tako naši odnosi, sproščeni veseli in prizadevni v delu in v tovarstvu, v medsebojni pomoči in zaupanju vedno ustvarjajo boljše rezultate kot nezainteresiranost, odtuje-

nost in naostreni, s sumi in zavistjo obremenjeni odnosi.

Cilj nas vseh je razvijati zdrave medsebojne, tovariške in samoupravne odnose. K temu lahko vsi veliko doprinesemo s stalnim razvijanjem tovarštva, ki je tako lepo povezovalo borce NOV ne glede na to, kje so se bojevali, vplivamo na počlovečenje medsebojnih odnosov in pospešujemo socialistično preobrazbo naše družbe. To hkrati pomeni večjo sproščenost, ustvarjalnost in zavest, večji čut odgovornosti in želje, da se vsi problemi rešijo lahko samo s skupnimi naporji. Končno pa pomeni to seveda boljše poslovne rezultate in izboljšanje osebnega in družbenega standarda slehernega delavca naše delovne organizacije.

Ž. D.

Soseska pomoč

Na sestanku odbora RK BE-TI je bil predlagan odbor za sosesko pomoč. V odboru bodo iz TOZD kodranka in volna: Marica Ivičič in Vilma Slobodnik, TOZD barvarno bo zastopala Kristina Kočevar, TOZD konfekcijo Jasna Avguštin in Marija Avguštin, DSS pa Jožica Vandot, Nada Novak in Anica Kočevar.

Odbor bo imel precej dela. Med drugim bo moral spremljati življenje in razmere naših upokojujencev. Na naslednjem sestanku bomo sprejeli program dela, v katerem bo določeno, kako bomo pomagali ostarelim ljudem, ki so nekoč pridno delali, a zdaj ne morejo več in potrebujejo pomoč mlajših.

VILMA SLOBODNIK

– Najprej samo pozdravljaš. Nato pozdravljaš in odzdravljaš in končno samo odzdravljaš.

– Že večkrat sem videl ustavljeni avtomobile s tujimi registrskimi tablicami pred samopostrežno trgovino ali na stičišču Ceste bratstva in enotnosti s cesto za Drašiče. Tujci so zmedeni, ker ne vedo, kam zapeljati za Novo mesto oziroma Karlovac. Bi bilo tako težko postaviti velike in vidne table? Zmeda na križiščih bi bila tako veliko manjša.

– Zelo malo je reklamnih tabel, ki bi opozarjale turiste na gostinske objekte: na hotel Bela krajina, na Gostišče na Dragah, na gostišče Veselica, na restavracijo in kopalnice na Kolpi. Privatni gostilničarji so v tem veliko bolj iznajdljivi in gospodar-

Drobne pa žgoče

ni. Gostilničar Nikola Badovinac, na primer, je postavil celo štiri reklamne napise, ki opozarjajo na njegovo gostilno. Za gostišče na Veselici pa stoji pri Predovičevi hiši obledela, razbita in izrabljena pločevinasta tabla. Premalo.

– Belokranjski muzej je gotovo zanimivost, ki bi si jo ogledalo veliko priselkov. Žal je premalo napisov, ki bi pripeljali turista pred grajska vrata. Ne bi bilo tudi odveč, če bi kje visela tabla s časom ogleda zelo lepo urejenih sob muzeja. Velikokrat ne znamo opozoriti tujcev na to, kar imamo. Veliko vlogo bi pri tem moralo odigrati Turistično društvo.

Zahvala

Ob boleči izgubi drage mame JELE REBA se zahvaljujem vsem, ki so mi izrekli sožalje ali podarili cvetje. Posebna zahvala gre sindikalni organizaciji in sodelavkam v TOZD. Hvala vsem, ki so mi v teh težkih trenutkih stali ob strani.

MARIJA REBA

Navdušeni nad Belo krajino

V sredo, 2. julija, so obiskali Beti predstavniki sindikalne organizacije socialistične republike Ukrajine: Gladkij Ivan Ivanovič – sekretar ukrajinskega republiškega sveta sindikatov, Kalinin Karl Stepanovič – predsednik sindikalnega odbora harkovskega magistralnega vodovoda, in Borovnik Marija Ivanovna – šivilja v kijevskem šiviljskem združenju. V razgovoru z našimi predstavniki: Tonetom Matjašičem, Vero Kostelčevom in Tonijem Gašperičem – so se zanimali za naše samoupravljanje, za naše poslovanje in gospodarjenje. Marijo Ivanovno, ki jo sicer kličejo Mašenka, pa je najbolj zanimalo, koliko traja porodniški dopust, kakšno so oseb-

ni dohodki in kako je poskrbljeno za varstvo žensk nasploh. Po uradnem delu so si gostje iz Ukrajine ogledali naše podjetje, dolgo časa pa so tudi kupovali v naši trgovini.

Popoldansko srečanje v gostilni Badovinac na Jugorju pa je bilo doživetje zase. Vrstile so se zdravice, obujali smo spomine na težke dni naše revolucije in narodnoosvobodilne borbe. Kalinin Karl Stepanovič, klicali so ga Vasilij, je sodeloval pri osvoboditvi Beograda. Ko je Franc Kočevar, predsednik izvršnega odbora skupščine občine Metlika, govoril o žrtvah in trpljenju naših ljudi med vojno, so mogočnemu in sivemu Vasiliju stopile solze v oči. „Nobena

knjiga ne more opisati prijateljstva, ki je vladalo med vojno. Naši ljudje so bili pripravljene razkosati košček kruha na pet delov,“ je poudaril Kočevar.

Gostje iz Ukrajine so bili navdušeni nad Belo krajino, nad prijaznostjo tukajšnjih ljudi in nad okusno hrano Pepija Badovinca. Borovnik Marija Ivanovna je v navdušenju pokazala sliko svoje hčerke Svetlane in delili smo ji komplimente.

Kazalec na uri se je premikal proti večeru in ljubljanski organizatorji srečanja so postajali nestrpni. Morali smo se posloviti. Črna mercedesa sta odpeljala prijazne goste. Mahali smo jim, dokler niso izginili za ovinkom.

T. G.

Ob stoletnici Rdečega križa

Rdeči križ je mednarodna organizacija, ki nudi pomoč v vojni in miru. V vojni pomaga in ščiti ranjene in bolne vojake, vojne ujetnike in civilno prebivalstvo. V miru skrbi za narodno higieno, pomaga žrtvam elementarnih nesreč, izseljencem in socialno ogroženim, a posebno skrb posveča otrokom.

Rdeči križ je osnoval Švicar Jean Henry Dunant (1828-1910) v času avstro-italijansko-francoske vojne 1859. leta, ko se je seznanil s težkim položajem ranjencev, ki do tedaj niso bili zavarovani pred sovražnikovim ubijanjem. Njegova akcija je najprej rodila osnovanje Odbora petorice v Ženevi, jedro kasnejše organizacije Rdečega križa. Na poziv tega odbora so se sestali 1863. leta v Ženevi predstavniki šestnajstih držav in osvojili načelo o osnovanju prostovoljnih organizacij Rdečega križa po vsem svetu. Ob tej priložnosti je izbrala organizacija kot svoj simbol rdeči

križ na belem, kar je obratno od švicarske zastave. Leta 1864 so sprejeli Ženevsko konvencijo, po kateri ranjenci in zdravniško osebje, ambulante in sanitetske ustanove uživajo v vojni nevtralnosti, a na sanitetske objekte se izobesijo zastave Rdečega križa. Konvencija predvideva, da se negujejo vsi ranjenci ne glede na to, kateri vojski pripadajo. Let. 1919 je osnovana v Parizu liga društev Rdečega križa (od 1939 v Ženevi), v katero se je včlanilo osemindeset držav z vseh kontinentov, med njimi tudi Jugoslavija. Jugoslovanski Rdeči križ je danes množična narodna organizacija, katere dejavnost se razprostira po celotnem teritoriju SFRJ.

Letos slavimo pri nas stoletnico obstoja in dela RK Jugoslavije. Prvo društvo RK je bilo ustanovljeno leta 1875 v Cetinju v Črni gori; pozneje so ustanavljali društva tudi v drugih krajih naše domovine.

V naši socialistični, samoupravni in neuvrščeni Jugoslaviji se je razvil RK v množično humanitarno organizacijo, ki šteje danes skoraj pet milijonov članov. RK Jugoslavije skrbi za boljšo blaginjo naših delovnih ljudi in si prizadeva z drugimi narodi po svetu za trajen mir ter lepšo bodočnost vsega človeštva. V naši delovni organizaciji smo letos meseca marca imeli občni zbor RK. Poleg delegatov metliških TOZD in DSSS so se udeležili občnega zbora tudi predstavniki občinskega odbora RK Metlika. Predsednica OO RK je izrekla pohvalo RK Beti za njegovo udeleževanje pri vseh akcijah. Nato so delegati izvolili odbore RK po posameznih TOZD in DSSS ter se domenili za nadaljnje delo.

Ena izmed glavnih nalog organizacije pa naj bi bila, da se čim več delovnih ljudi usposobi za nudenje prve pomoči.

MILAN BRAČIKA

O samoupravnem informiranju

Vzporedno z organiziranjem v temeljne organizacije združenega dela so se izoblikovale zahteve po boljšem in natančnejšem obveščanju o dogajanjih v podjetju z namenom, da bi bila delavcem vsa obvestila posredovana v krajših časovnih presledkih.

Osnovni nosilec informiranja in njen oblikovalec je delavec sam. Informacija je javna in je slika pravega stanja; prav zato obstaja možnost razprave o njej. Informacija je dostopna vsakomur, od posameznika pa je odvisno, kako jo sprejema oziroma uporablja.

Z željo po kvalitetnem, doslednem in pravočasnem informiranju delavcev o vseh pomembnih dogodkih v TOZD, DSSS, podjetju in tudi navzven se po sklepih številka 31, 32 in 33 odbora za splošne zadeve in informiranje podjetja urejajo nekatera vprašanja s področja informiranja. Ustanovljen je tudi koordinacijski odbor za dnevno in tedensko informiranje delavcev v sestavi: Milan Bračič, Drago Žvab, Toni Gašperič, Miomir Čikić, Marica Uršič, Vera Kostelec in Breda Marentič. Za informiranje je neposredno zadolžen Milan Bračič.

Za pravočasni pritek napisanih kvalitetnih in aktualnih informacij s svojega področja so prav tako neposredno odgovorni poleg glavnega direktorja vsi vodilni, vodstveni in strokovni delavci, predsedniki samoupravnih organov podjetja in TOZD ter DSSS, predsedniki kakor tudi sekretarji družbeno-političnih organizacij podjetja in TOZD ter DSSS, delegati samoupravnih interesnih skupnosti, ostali delegati ter predsedniki raznih komisij in odborov. Informacije se dostavljajo v center za zbiranje informacij, ki je v oddelku za pravne in samoupravne zadeve splošno-kadrov-

skega sektorja podjetja, in to najpozneje do 9. ure.

Glasilo *Veziло* izhaja enkrat na mesec in ga dobi vsak delavec, upokojenec in štipendist Beti. Glasilo izhaja že enajsto leto.

Da bi obveščanje razširili, smo pričeli s pripravljanim takimenovanega Biltena. Ta naj bi izhajal občasno in po potrebi in bi delavcem razjasneval določene probleme neposredno pred odločitvami, se pravi pred sejami in jih usmerjal in pripravljaj na seje. Obravnaval naj bi tudi strokovno problematiko in razna druga aktualna vprašanja. Da bi Bilten služil svojemu namenu, se bomo potrudili, da bodo informacije kratke, zgoščene, konkretne in atraktivne. To je pogoj, da ga bodo ljudje radi prebrali in si z njim pomagali.

Konec marca 1975 smo začeli z izdajo „Novic – včeraj, danes, jutri“. V današnjem dinamičnem življenju se zgodi vsak

dan toliko zanimivega, da lahko z zbranim gradivom zagotovimo na teden večkratno izdajo „Novic – včeraj, danes, jutri“. Naši delavci naj bi bili v Novicah seznanjeni predvsem z informacijami, kot so:

- doseganje planov, odstopanje in vzroki,
- podpisi važnejših pogodb,
- število bolniških izostankov po posameznih TOZD in DSSS,

- važnejši obiski v tovarni,
- sestanki odborov, komisij, delavskih svetov, vseh treh zborov skupščine občine (ob tem stališče delegacij, pomembnejši sklepi itd.),

- pomembnejši dogodki v občini, republiki, federaciji,
- uspehi in težave v posameznih TOZD in DSSS,

- najrazličnejša obvestila o gospodarskih, kulturnih in političnih dogodkih v podjetju in

- vse ostalo, kar je potrebno, da vsak zaposleni delavec ve in

občini,

kar je napisano v naših samoupravnih aktih.

Potrebno bo tudi urediti vitrine po TOZD in DSSS ter urediti razglasne postaje. S tem bo obveščanje še bližje delovnim ljudem.

Prav tako pa prosimo vse delavce, da aktivno sodelujejo in da svoje predloge z morebitnimi željami osebno posredujejo v center za zbiranje informacij ali pa preko vodij TOZD, samoupravnih organov ali družbenopolitičnih organizacij.

MILAN BRAČIČKA

ZAHVALA

Najlepše se zahvaljujem TOZD kodranka za lepo darilo ob odhodu v pokoj. Celotnemu kolektivu podjetja Beti želim še naprej veliko uspehov!

MARIJA RAJAKOVIČ

Delavec ni v službi samo zato, da bi pridno dosegal normo, si prizadeval za večjo storilnost in prihranek pri materialu, mora biti tudi dober samoupravljaec. Tega pa ni mogoče doseči brez dobrega sistema obveščanja. Na fotografiji so delavke iz TOZD Dobova.

Zahvala

Ob smrti dragega očeta Petra Bukviča se najlepše zahvaljujem sindikalni organizaciji in članom TOZD konfederacija Metlika za podarjene vence in izraze sožalja. Lepa hvala vsem, ki so očeta pospremili na njegovi zadnji poti.

ANA GRUBAČ

DALIBOR HRSTE je direktor TOZD Barvarna, oče treh otrok, lastnik velikih, košatih brk in širokega nasmeha. Doma je iz Sinja. To je Dalmacija brez morja. Gotovo se je na svet prismejal leta 1936. Srednjo tehniško tekstilno šolo je končal v Kranju in zdaj sem končno rešil uganko, od kod mu tako lepa slovenščina. V Kranju je, pravi, vzljubil Slovenijo. Služboval je v Radovljici, v Dalmatinki Sinj, v Djuuru Salaju v Mostarju, enajst let pa v Pionirki Imotski.

Dalibor Hrste meni, da so ljudje premalo zainteresirani za delo. Vzrok tiči gotovo v trenutni stagnaciji osebnih dohodkov. Po njegovem je to kratkotrajni pojav, ki ga bo Beti rešila. Dalibor Hrste pozna mnoge tovarne, ki so še do pred kratkim lepo poslovale, zdaj pa jim je zaškripalo. Ve, da v Beti ni tako. Pozna akcijo za zmanjšanje odpadka, pozna načrte in to mu je porok, da bodo delavci v kratkem želi rezultate, kar se bo brez dvoma čutilo na njihovih plačilnih listah.

Alkar

po

značaju

Za Beti sem slišal že zelo zgodaj. Ko sem delal v Pionirki v Imotskem, smo nekoč kupili stroje od Beti. Za Beti smo delali tudi lon posel.“

— Zdj ste v Beti. Kako so vas sprejeli?

Lepo. Moram pohvaliti vodstvo tovarne kakor tudi ožje sodelavce. Veste, barvarna je ozko grlo tovarne, tu je treba hitro reagirati in delati, kar je res najnujnejše. Za novega človeka kot sem jaz, je to težko. Beti proizvaja veliko artiklov.“

— Kako to, da ste zašli v Metliko?

„Otrokom želim lepšo bodočnost. Tu jim je najbrž mesto. Ne, premalo delamo na področju kulture in športa. Kaže, da to zanima samo nekatere. Ne zdi se mi prav. Zanimanje gotovo obstaja, je pa vse manj tistih, ki bi hoteli narediti kaj zastonj. Toda to ni le pojav v Metliki. Povsod je tako. Mislim, da je pri nas zelo aktiven sindikat. Pomembno se mi zdi, da organizira izlete. Če ljudje skupaj delajo, naj se skupno tudi vesele, spoznavajo našo domovino. Je pa društvo inženirjev in tehnikov bolj na papirju kot pri delu.“

Dalibor Hrste je optimist, stoječ na trdnih tleh realnosti. Ne sanjari in do sodelavcev je tovariški. Na mnogoštevilna vprašanja odgovarja mirno, v njegovih besedah je čutiti strokovnost. Se pa otroško razvname, ko spregovori o svojem rodnem Sinju, o sinjski Alki, v kateri sam sodeluje že četrto leto. Dvesto šestdeset let bo letos, ko se je leta 1715 šeststo Sinjčanov uprlo šestdesetti-sočim Turkom za obrambo svojega mesta. Obranili so svoj Sinj, ker so ga ljubili in ljubezen ne sme v pozabo, junaštvo ne sme izginiti z Zemlje, zato imajo vsako leto svoje igre. Ne, Dalibor Hrste ni alkar, ki bi s kopljem ciljil v alko (po turško: krog), ki je napravljena po obliki uzengije turškega vodje. Ni alkar, ker ne zna jezdit, je pa alkar po značaju. Alkarji morajo biti poštejni, delavni, ne smejo se pretepiti po gostilnah, v času iger ne smejo kaditi, skratka, biti morajo vzor v vsem. Če ne, ne smeš sodelovati pri igrah. Dalibor Hrste pa bo tudi letos sodeloval.

TONI GAŠPERIČ

Vsi smo odgovorni

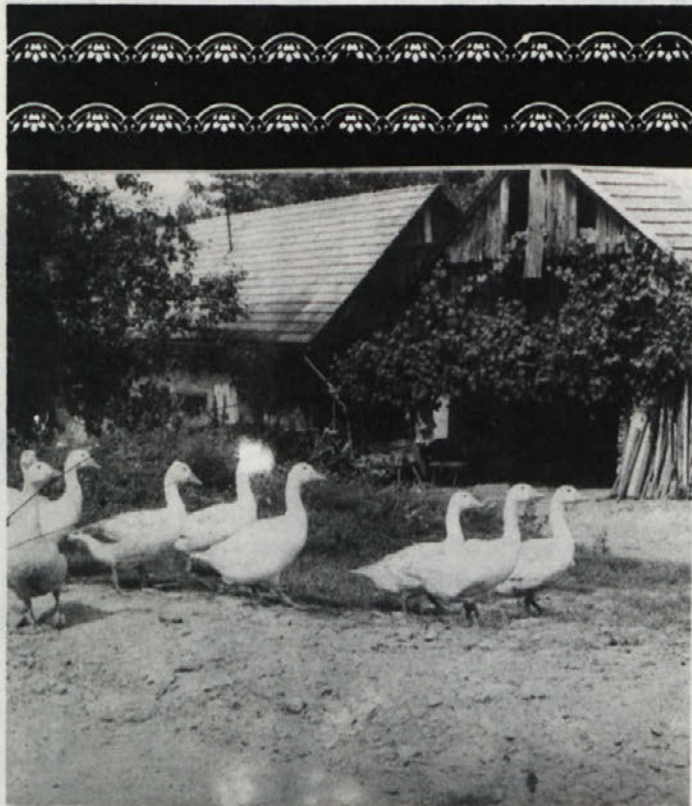
„Ni bogatega središča z revnim okolišem,“ je na eni izmed sej rekel predsednik skupščine tovariš Franc Vrvišar. Svojo misel je razvil dalje in je poudaril, da bi ljudje lahko veliko sami naredili za lepšo podobo svojih vasi. Malce jezno je nadaljeval, da vaščani radi glasno kritizirajo stvari, ki so v takimenovani družbeni lasti, svojih malomarnosti pa navadno ne vidijo. Dnevno hodijo mimo gnojnice, ki teče po poteh, veliko je odprtih gnojišč in podobnega. „Skupno zgradimo asfaltirano cesto, vas pa svoje zunanje podobe kljub temu ne spremeni. Mislim, da temu ni kriva revščina, ampak velikokrat malomarnost posameznikov. Če hočemo videti pravo podobo vasi, moramo včasih obrniti rjuho. Ni vedno vsemu kriva družba,“ je zaključil svoj monolog tovariš Franc Vrvišar.

— Brez dvoma je zanimiv podatek, da petintrideset odstot-

kov občanov metliške občine ni oskrbljenih s pitno vodo. Ob deževnih obdobjih — letos pa ne manjka dežja — priteče iz vodovodnih pip umazana, rjava voda, ki med drugim dela veliko težav tudi naši barvarni. Izgradnji vodovodnega omrežja bomo morali v bodoče posvečati vso našo skrb in pozornost. Ni tako?

Vse nepravilnosti, ki se dogajajo v komuni, ljudje radi pripisujemo skupščini občine. Ob tem se nehote vprašamo, kdo pravzaprav je ta skupščina, na katero mečemo kamenje in ogenj, jezo in žolč. Ob naših izbruhih bi se morali zavedati, da smo pravzaprav skupščina mi in nihče drug, da smo za vse, kar imamo oziroma česar nimamo, zaslužni oziroma krivi vsi! Od nas je odvisno, kakšna bo podoba naših krajev, kakšno bo naše življenje.“

T. G.

Ne samo v mestu, tudi na vasi je zunanji videz naselij pomemben za prijetno počutje občanov in za vtis, ki ga dobe turisti. V tem pogledu čaka občane še veliko dela.

Izobraževanju posvečamo v BETI veliko pozornost. Konec maja je zapustila poklicno šolo nova generacija učenk in učencev. Pri delu in življenju jim želimo mnogo uspeha! (Foto: P. Riznič)

Spet 45 „maturantov”

Ob zaključku šolskega leta je bil na poklicni tekstilni šoli dosežen 89 odstotni poprečni učni uspeh. V zaključnih razredih je bilo 54 učencev, pri katerih smo ugotovili 87,09 odstoten uspeh, zaključni izpit pa je opravljalo 45 kandidatov. Uspeh ni bil najboljši, saj je izpit uspešno opravilo le 30 kandidatov ali 66,6 odstotkov. Kljub temu pa smo imeli tudi

nekaj odličnjakov. Ti so: Mariča Čavlovič, Nikola Kezele, Anica Lasič in Tončka Pezdirc.

Kandidati so pokazali premalo znanja iz splošnih predmetov, malo bolje pa so obvladali strokovne predmete. Tako bo moralo 15 kandidatov v jesenskem roku še enkrat pred izpitne komisije.

Poklicna šola je priredila tudi zaključno svečanost, na kateri

je v programu sodeloval gost Silvo Mihelčič mlajši, pogrešali pa smo vodstvene in vodilne ljudi iz kolektiva. Je bila pač prosta sobota in popoldanska ura.

Učiteljem gre vsa zahvala za izredno prizadevnost in odrekanje prostega časa vse leto, posebno pa v času izpitov. Učiteljski kolektiv želi absolventom kar največ uspehov na delovnih

mestih ali pri nadaljnjem šolanju.

V četrtek, 3. julija, so šli učenci zaključnih razredov na strokovno ekskurzijo po Jugoslaviji in tudi do Benetk. Vsem TOZD, ki so materialno pomagale pri organizaciji izleta, se šolska skupnost učencev lepo zahvaljuje.

DRAGICA NENADIČ

Metliške gasilce so obiskali kolegi iz Kragujevca. Skupno so preživel lep dan, pogovorili pa so se o svojih težavah in uspehih. (Foto: P. Riznič)

Kronika

V podjetje so prišli novi sodelavci, nekaj pa jih je odšlo. Nada Biček dela v menzi, Slavo Težak v barvarni, oba v Metliki. Iz tega kolektiva pa so odšli: Marija Gorup, Ivan Razumič, Ivan Vezjak, Mira Buzuk, Nikola Rončević, Miroslava Savič, Marija Rajakovič (upokojena), Josip Novosel (upokojen), Martina Nemanič, Džemila Kovačević, Josip Zvonkovič in Ivan Petrič (v JLA).

V TOZD Črnomelj so prišli: Marija Lamut, Karolina Crnič in Marija Grgič.

V Ljubljani se je zaposlila Breda Smid.

Nove naloge našega računalnika

Namen računalnika ni zamenjati mlinčke, seštevne stroje, namizne kalkulatorje, ker bodo v tej ali oni obliki še vedno ostali. Osnovna naloga računalnika je pomagati vodilnemu in vodstvenemu kadru pri uravnavanju in vodenju proizvodnega procesa in celotne poslovne politike podjetja. Da bi tej nalogi zadostili, mora računalnik razpolagati s čim večjim številom ažurnih informacij o poslovnih dogovorih v podjetju. To se pravi od aktivnosti planiranja prodaje in proizvodnje do realizacije gotovih izdelkov na trgu. S tem je krogotok vseh poslovno potrebnih informacij za uspešno vodenje podjetja zaključen.

Sedaj smo, lahko rečemo, do popolnosti zajeli z računalniško obdelavo področje prodaje. K temu je priključena obdelava medfaznih skladišč in še nekatere obdelave.

Že pri nakupu računalnika je bila njegova osnovna naloga opredeljena z obdelavo proizvodnje. Ker smo prvo fazo dokaj uspešno privedli h kraju, smo se pred kratkim časom začeli bolj resno ukvarjati s pripravami za obdelavo proizvodne funkcije poslovanja. Ker je ta funkcija s stališča angažiranja proizvodnih sredstev in ljudi najboljše funkcija v našem podjetju, je tudi s stališča elektronske obdelave zelo zahtevna. V našem podjetju je vse to potencirano s faznostjo proizvodnje in zelo širokim asortimantom proizvodov.

Prav iz tega razloga se je bilo potrebno odločiti: ali obenem zajeti celotno proizvodnjo ali po tehnološko in ekonomsko opredeljenih fazah. Na osnovi proučitve obstoječega stanja je v predprojektu, ki je bil posre-

dovan vodilnim delavcem, opredeljena faznost zajemanja obdelave proizvodnje. Prva faza zajema obdelavo proizvodne konfekcije, druga pa osnovno proizvodnjo. Prednost konfekcijski proizvodnji pred osnovno proizvodnjo smo dali iz naslednjih razlogov:

a) pričakujemo večjo pomoč obdelave podatkov v boljšem spremljanju in usmerjanju proizvodnje;

b) finalni izdelek konfekcije je namenjen izključno tržišču in je treba maksimalno organizirati informacijski sistem v konfekciji, da bi zadovoljili zahteve tržišča;

c) proizvodnja konfekcije predstavlja zelo zamotan predstvem s stališča obdelave podatkov;

d) konfekcijska proizvodnja predstavlja največji obseg proizvodnje Beti (osnovna proizvodnja dela predvsem za potrebe konfekcijske proizvodnje);

e) kot podsistem obdelave podatkov tretira samo en vhod materiala, ki ga predeluje v konfekcijsko blago (za razliko od osnovne proizvodnje, v kateri se javljajo tri vhodi materiala – surovin).

Na podlagi takšne opredelitve je narejen idejni projekt obdelave konfekcijske proizvodnje, ki bolj sistemsko nakazuje potek obdelave in posamezna področja obdelave. Ta projekt je opredelil štiri osnovna področja obdelave konfekcijske proizvodnje, in sicer:

1. spremljanje in vodenje zalog,
2. spremljanje in obdelava naročil,
3. planiranje, terminiranje in priprava dela,

4. obračun stroškov proizvodnje,

Na kolegiju in bolj podrobno na sestanku z direktorji sektorjev, ki so tudi proučili gradivo, smo obravnavali projekt obdelave konfekcijske proizvodnje. Rešitve, ki jih projekt ponuja, so bile pozitivno ocenjene, prav tako pa tudi projekt. Sprejeli smo sklep, da gremo v realizacijo projekta. Naslednji korak na podlagi idejnega načrta je izdelati podrobno analizo, ki bo dala odgovore na preostala odprta vprašanja in definirala na vseh nivojih informacijski sistem, ki bo zadostoval postavljenim pogojem vodenja in upravljanja s proizvodnjo. Podane rešitve bodo morale že v tej fazi upoštevati tudi osnovno proizvodnjo. Toliko je ta naloga bolj zahtevna. Sledi izdelava programskih navodil, programiranje, testira-

nje obdelave in poskusna obdelava. V terminskem planu se predvideva začetek poskusne obdelave v drugi polovici leta 1976.

Področje obdelave konfekcijske proizvodnje je zelo obsežno in še bolj zahtevno. Pri danih rešitvah bo treba upoštevati osnovno proizvodnjo, kar projekt dodatno obremenjuje. V dani situaciji ni možno ločeno obravnavati konfekcijske proizvodnje od osnove.

Pri realizaciji celotne naloge bo nujno sodelovanje in angažiranje strokovnih in odgovornih delavcev tovarne, posebno tistih, katerih področja dela obravnava projekt. Brez njihove pomoči in sodelovanja ni mogoče realizirati takšno nalogo.

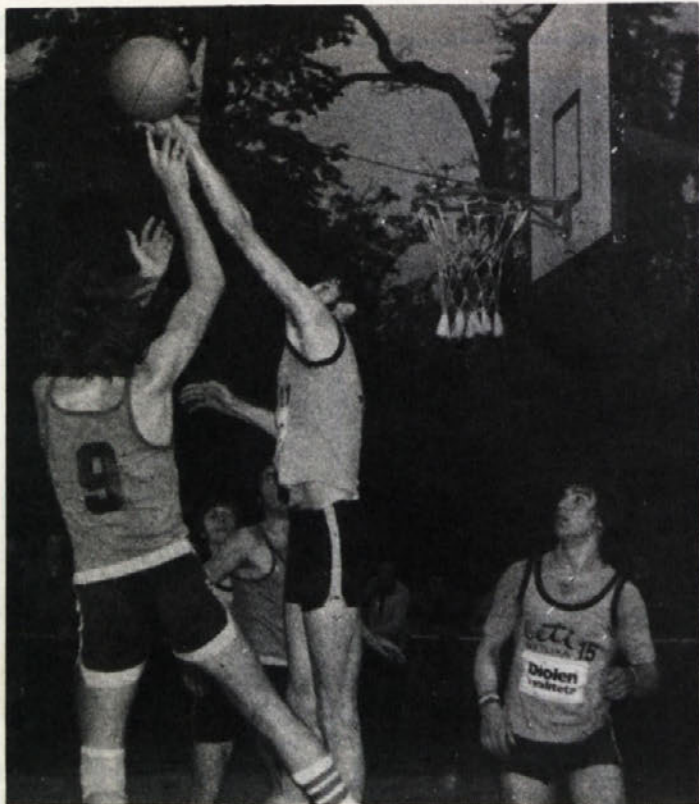
Želimo, da pri delu ne bi imeli težav. NIKOLA LADIKA

Novosti v barvarni

V TOZD Barvarna dela od 16. junija nov jet aparat. To je specialni stroj firme Henriksen iz Kopenhagna tipa V jet SL. Aparat je namenjen za barvanje sintetične, in sicer pri visokih temperaturah (do 130° Celzija). Zanimivo zanj je to, da dela na principu prehoda blaga skozi šobo z veliko hitrostjo (do 140 metrov v minuti) in je izpopolnjen s kopoljo. Zato se razlikuje od vseh dosedanjih strojev v TOZD Barvarna. Brez takega aparata si je težko zamisliti delo v moderni barvarni, ki oplemenjuje sintetično. Po dosedanjih rezultatih vemo, da lahko brez težav in z odlično kvaliteto barvamo polyester (diolen), polyamid in polyacryl mitril (za

našo tovarno novo vlakno). Kapaciteta stroja je najmanj tisoč kilogramov dnevno. Stroj je avtomatiziran po programski karti, ki jo prilagajajo materialu in procesu barvanja. Ker ima aparat kopol, odpadejo nekatere operacije, ki so jih poprej opravljali z drugimi stroji. Boljša je tudi kvaliteta opravljenega dela in manjša poraba nekaterih kemikalij. Če prištejemo k temu še dejstvo, da smo dajali doslej veliko sredstev za barvanje drugod, da pa zdaj lahko opravljamo usluge tudi drugim, vidimo, da je bila naložba pravilna in predstavlja veliko pridobitev za TOZD barvarno in za podjetje nasploh.

T. G.

Prvenstvena srečanja med najboljšima košarkarskima ekipama na Dolenjskem, med igralci novomeškega Novoteksa in metliške Beti, so vedno na moč privlačna. Odlikujejo se z moderno košarko, v kateri prevladujejo visoki skoki, točni meti in hitri protinapadi. V zadnjem derbiju so bili boljši metliški košarkarji, ki so jih v velikem številu s spodbujanjem podpirali zvesti navijači, delavci iz Beti. Na sliki: visoki center Švinger je z odlično blokado presenetil enega od najboljših igralcev v ligi, Slavka Kovačeviča. V desnem kotu fotografije (s številko 15) je Kljajič, ki je prav tako med najboljšimi v slovenski košarkarski ligi. (Foto in tekst: Janez Pezelj)

BETI : BRANIK 79:74 (41:38)

Sodnika na Pungartu, kjer se je zbralo okoli 300 gledalcev, sta bila Brumen in Lilik.

Beti: Vergot A., Jankovič 5, Vergot Ž., Sajovic 2, Lalič 22, Švinger 1, Jezerinac 14, Medek 33, Kljajič 2.

Branik: Despotnik 1, Brajnik 10, Jakovljevič 34, Vajngerl 18, Konst 3, Tabaj 3, Židanik 4.

V precej nervozni tekmi so domačini v zadnjem kolu spomladanskega prvenstva težko, toda zaslužno premagali moštvo iz Maribora.

TRNOVO : BETI 88:97 (30:52)

Gledalcev je bilo 50, sodila pa sta Jeraj in Kovačič.

Trnovo: Omahen 11, Župančič 2, Kozamernik 6, Matičetov 22, Avsenik 8, Kozak 25, Možina 8, Slapnik 4.

Beti: Vergot A. 4, Jankovič 4, Kremesec, Vergot Ž. 4, Sajovic 2, Lalič 31, Gršič, Švinger 15, Jezerinac 4, Medek 33.

V tej tekmi so bili Trnovčani nadigrani že v prvem delu igre, saj so igralci trenerja Bassina imeli 22 košev prednosti. Tudi nadaljevanje tekme je bilo v oblasti Metličanov.

Velikokrat tarnamo, da ni športnih igrišč, ni prostorov za rekreacijo in ob tem skilimo na družbo, na skupščino občine, češ le kaj počenjajo, da tega v našem mestu ni. Malokdaj pa pomislimo na to, da bi z malo dobre volje z lopato in krampom v ro-

Kar čakamo

kah vse to lahko sami zgradili! Ako bomo še naprej moli vse štiri od sebe in čakali, da nam kdo (ne vem kdo naj bi to bil!!!) zgradi, kar želimo, najbrž ne bomo imeli nikoli niti športnih igrišč niti trim steza.

Poznam odročno vas v kočevski občini, kjer so mladinci v nekaj popoldnevih napravili čudovito trim stezo. Sami! Morda so prav zato tudi tako navdušeni nad njo.

Poznam - na drugi strani - mesto Metlika, kjer so mladim adaptirali prostore za klub. Drugi. Že nekaj mesecev so morda prav zato ti prostori zaklenjeni.

T. G.

BETI : VRHNIKA 91:60 (52:32)

Igrišče na Pungartu, gledalcev 200. Sodnika sta bila Rus in Lotrič.

Beti: Vergot T. 2, Kremesec 4, Jankovič 14, Vergot Ž. 10, Sajovic 1, Lalič 2, Švinger 12, Jezerinac 21, Medek 17, Kljajič 4, Gršič 4.

Vrhnika: Gantar 2, Babič 1, Pahor 4, Seljak 2, Mekinda 14, Muha 6, Gorenc 6, Kukec 4, Sivka 21.

Domačini so visoko premagali slabo moštvo Vrhnike. Že v deseti minuti je Beti vodila s 30:10. Igralci Beti, ki se niso preveč trudili, so zlahka dosegali koše.

T. G.

FRUCTAL : BETI 87:77 (36:35)

Igrišče gimnazije, gledalcev 200. Sodila sta Strickberger in Kovačič. Fructal: Štrancar 16, Šagar 6, Rakovec 30, Likar 4, M. Slokar 17, A. Slokar 12, Uzelač 2.

Beti: Jankovič 7, Vergot Ž. 1, Lalič 17, Švinger 11, Jezerinac 10, Medek 31. Obe ekipi sta igrali v prvem delu slabo. V nadaljevanju tekme pa so se domačini razigrali in s hitrimi protinapadi povečali razliko, tako da so finiš dočakali mirni. V zadnjih sedmih minutah so dosegli Metličani le sedem točk.

Je res vse dovoljeno

Igrišče je namenjeno igranju. Igralci skušajo doseči zmago za svoje moštvo. Sodnik objektivno presoja napake, dosežene koše. Gledalci gledajo in navijajo: tedaj postanejo igralci pleškoti, svinje, barabe, opice, konji in druge živali. Sodniku je treba izpuliti ledvice, vreči čreva na plot, mu posiliti mater in kompletno famulijo, ga prebutati po tekmi ali mu na podoben način dokazati, da se je morda

kdaj zmotil. Nasprotnike je treba osmešiti, jih ozmerjati, sodnika je treba spraviti na štiri, mu dodati rilec, rep, kopita, dlako, merjaščeve zobe. Če ima malo trebuščka, je lahko špeh, debelo prase, dinozaver, smrdljivi flam in tako dalje. Ako mu manjkajo na glavi lasje, se spremeni v aerodrom za muhe, v špegel, v drsališče in podobno...

Ob igrišču so tudi otroci, ki vse to slišijo, si zapomnijo in s pridom uporabljajo. Navijalska kultura se tako širi iz roda v rod in ni strahu, da bo izumrla. Tako je podobna ljudski pesmi. To je negativno ljudsko blago.

Starejšim je nerodno, ko poslušajo mastne izraze in žalitve, ki lete na igralni prostor. Igralci se pretvarjajo, da jih ne slišijo, sodnika tudi.

Ob vsem tem se mi zdi skoraj neverjetno, da se ljudje tožijo, če si nadenejo v navalu jeze ime osel ali koza. Pri športu pa je, kot nekateri mislijo, vse dovoljeno. Kdor bolje in izvirneje preklinja ter blati igralce in sodnika, je deležen večjega smeha. Smeh pa spodbuja k novim izvirnim izrazom.

BETI : TRIGLAV 90:80 (45:39)

Tekma je bila na Pungartu pred približno 200 gledalci. Sodila sta Zule in Lotič.

Beti: Jankovič 6, Kremesec 2, Sajovic, Švinger 9, Jezerinac 24, Vergot, Medek 31, Lalič 20.

Triglav: Košir 14, Mavrič 3, Torkar 10, Zupan 18, Skubic 10, Klavara 6, Fartek 10, Hribernik 7.

Po deževnem vremenu so igralci KK Beti povsem zaslužno premagali borbene Kranjčane.

STEVICA MEDEK

Ureja uredniški odbor: Slobođanka Videtič, Stěvica Medek, Dragica Nenadič, Milan Travnikar, Milan Bračika, Marjan Pavlovič, Ivan Brođarič in Ivan Biščan. Glavni in odgovorni urednik: Toni Gašperič, tehnična urednica: Ria Bačer. Izdaja Belokranjska trikotna industrija Metlika. VEZILO izhaja enkrat na mesec v 1700 izvodih. Stavek, filmi in prelom Dolenjski list, tiska KNJIGOTISK Novo mesto.